

окръшлекъ отъ тѣхъ потрошенъ планетъ, и му надѣвать нѣкое имя та го броятъ за планеткѣ. До сега има наброены много отъ тыя дребны планетки, нѣ всички еще на' дали щѣтъ сѣ изброены и забѣлѣжены.

Слѣдъ тыя ситны дребны планетки иде една голѣма планета, нарѣчена *Юпишеръ*. Тя е много много надалѣчь отъ слънце-то, а пакъ ся види съ око и грѣе съ блядъ свѣтлинъ. Помыслѣте си колко ще е голѣмо това клѣбо, кога-то иде 1040 пѣти по-голѣмо отъ земь-тѣ ни! Юпитеръ обыкаля около слънце-то едва за 12 нашенскы години, та на него и лѣто-то трае 12 пѣти повече отъ нашенско-то, а така сѣщо и зима-та, и есень-та и пролѣть-та. Звѣздобройци-ти съ телескопъ сѣ съглядали по Юпитера голѣмы прѣлотины и три голѣмы облачны пояса, отъ кои-то единъ-тъ отъ 200 години насѣмъ никакъ не ся е промѣнилъ. На тѣхъ планетъ, като е толкова си надалечъ отъ слънце-то, разбира ся, че ще да е много тъмно; затова Господь ъхъ надарилъ съ четири мѣсячины, какво-то едно по друго да ѣ свѣтять нощѣ. Звѣздобройци-ти казвать да нѣма по-голѣмъ планетъ отъ Юпитера.

Доста надалечъ отидохмы, а пакъ еще не смы стигнѣли до края. Слѣдъ Юпитера намирамы другъ планетъ — *Сашурнъ*. Той е докрай другояче отъ другы-ты планеты: около него има да ся врьтять осѣмъ мѣсячины, кои-то му свѣтять, па освѣнь тѣхъ има да го обигрѣща (безъ да го досѣгне) и единъ голѣмъ прѣстенъ като обрѣчь. Господь много прѣмѣдро нарядилъ всичко това, защо-то Сатурнъ е далечъ и прѣдалечъ отъ слънце-то, та нему свѣти тврдѣ слабо, а тыя мѣсячины и тоя прѣстенъ врьгать му свѣтлинъ за да му свѣти колко-годѣ.